

Lov af 25de Marts 1871 §§ 9 og 10, saaledes at der er fastslaaet 1600 Kroners Begyndelsesløn for Fysici med 400 Kroners Alderstillaag hvert femte Aar, stigende til 2800 Kr., og ved nærværende Lovforslag foreslaar man en Begyndelsesløn af 2000 Kr. og en Maksimumsløn af 3200 Kr. Det er altsaa en Forhøjelse af 400 Kr. til hver, baade som Begyndelses- og som Maksimumsløn. Distriktslægerne's Lønning er fastsat i Loven af 1871, som jeg før nævned, til 800 Kroners Begyndelsesløn, og saa have de 16 ældste Distriktslæger 600 Kr. i Alderstillaag, de 16 næstældste 400 Kr. og de 16 umiddelbart derefter følgende 200 Kr. Nu foreslaas der her i Forslaget en Begyndelsesløn af 1000 Kr. med 200 Kr. i Alderstillaag hvert femte Aar, saa at Lønnen stiger til 1800 Kr. Det giver en Forhøjelse i Begyndelseslønnen af 200 Kr. og af Maksimumslønnen af 400 Kr. De nugældende Diæter ere fastslaaede ved Plakat af 4de Oktober 1825, ændret ved Fd. 27de Januar 1847 § 5, der fastfattes til 4 Kr. i Diæt for en hel Dag og 2 Kr. i Diæt for en Hefse paa 1 Mil og under 1 Mil. Disse foreslaas nu forhøjede henholdsvis til 6 Kr. og 4 Kr., hvilken Forhøjelse falder paa Kommunerne. Hvis man tager indværende Aars Finansaar, vil man se, at Udgiften til Lønninger for Fysici i dette Aar er anslaaet til 23,733 Kr. og for Distriktslæger til 101,999 Kr. Dertil kommer Kokoppeindpødningsanstalten i Kjøbenhavn 8,800 Kr. og forskellige Tilskud 8,200 Kr. Samtlige Udgifter, opførte til Væger, udgøre 142,723 Kroner. Den Forhøjelse, her foreslaas, siges i Motiverne at ville udgøre 45,000 Kr., altsaa 32,2 pCt. Forhøjelse af det, der hidtil har været aarligt. Et lignende Forslag som dette har været fremme i 1879—80, men fik kun en første Behandling; det var ogsaa fremme i 1883—84, men blev den Gang standset ved første Behandling og henvisst til det saakaldte Nimandsudvalg. Nu kommer det igen med den Motivering, som ogsaa det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, fremsatte, at navnlig de to Love, som man vedtog forrige Aar, Fattigloven og Alderdomsunderstøttelsesloven, have forøget Arbejdet i meget høj Grad baade for Fysici og Distriktslæger. Man kan i Motiverne se en Slags Statistik i en Indberetning af 71 Distriktslæger af 98, hvori de have beregnet, at der i deres Distrikter er 20,792 alderdomsunderstøttede. Enkelte af dem, som ere opgivne, ere ikke enkelte Personer, men Familier. Efter dette maa Gennemsnittallet i hvert Distrikt være ca. 300 gamle Mennesker, som erholde Alderdoms-

understøttelse, og som jeg før anførte, ere enkelte af dem Familier. Samme Statistik uddrager, at 56 Distriktslæger have ydet Vægehjælp til alderdomsunderstøttede med 902 Engebøjsø, 759 Konsultationer og 120 Kesser (245 $\frac{3}{4}$ løbende Mil), og hvad Fattigloven angaar, er det oplyst fra 56 Distriktslæger, at de i det andet Hjerdingaar 1892 have ydet Vægehjælp til fattige syge med 4,726 Engebøjsø, 4,179 Konsultationer og 683 Kesser, der have udgjort 1,362 løbende Mil. Naar man ser paa disse Tal, saar man selvfølgelig det Indtryk, at Distriktslægerne have faaet et meget større Arbejde, end de hidtil have haft, saa at vi ved disse humane Love, vi have vedtaget her i Rigsdagen, have lagt en Byrde paa Distriktslægerne, som de hidtil ikke have faaet tilsvarende forhøjet Løn for. Der kan være enkelte Kommuner, saaledes som det ærede Medlem fremsatte, der have forhøjet deres Diæter. Der er for mig ogsaa et Spørgsmaal om, hvorvidt man ikke gif en heldigere Vej ved at sige: Lad os tage disse 102,000 Kr., som betales til Distriktslæger paa Finansloven, og de 32 pCt. Forhøjelse, hvorved vi naa op til en Sum af 135,000 Kr., og fordele det til Landets ca. 1150 Kommuner — det bliver i Gennemsnit ca. 135 Kr. til hver Kommune — og sige: Nu opgibe vi alle Distriktslægeembeder og give hver Kommune ca. 135 Kr. og sige: Vær nu selv saa god at sørge for Vægehjælp til eders fattige. Jeg skal ikke komme videre ind derpaa, idet jeg gaar ud fra, at dette Lovforslag kommer i Udvalg, og at det der kan blive drøftet, hvorvidt det vil være heldigt at gaa den Vej og sige, at man opgiver alle Distriktslægeembeder og giver Kommunen de Penge, de have kostet Staten, til fri Raadighed, hvilke Væger de ville benytte og træffe Alford med dem, om de ville gaa til en Forhøjelse eller ej. Det forekommer mig, at der kan være Grund til en Forhøjelse. Der er foreslaaet 400 Kr. til Fysici og 200 Kr. til Distriktslæger — det er ikke nogen stor Forhøjelse — men de 32,2 pCt., naar man ser hen til hele Udgiften, er ikke lidt.

Jeg kunde ønske at gøre en Bemærkning i Anledning af den Stilling, som Fysikus paa Bornholm har. Han er hidtil anført som Distriktslæge med Distriktslægeløn og med 200 Kr. aarligt for Udførelse af Fysikatsforretninger. Her foreslaas en Forhøjelse til 400 Kr. Det er en noget ejendommelig Stilling, han har. Han er Distriktslæge, og som fungerende Fysikus faar han 200 Kr. for denne Forretning og har akkurat samme Forretning som Fysici i andre Distrikter